

ΔΗΛΩΣΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

Σχέδιο που εγκρίθηκε από τη

*Συνάντηση Εμπειρογνομόνων της IFLA για τη Δημιουργία Διεθνούς Κώδικα Καταλογογράφησης,
1η, Φρανκφούρτη, Γερμανία, 2003*

Εισαγωγή

Η δήλωση των Αρχών, κοινά γνωστών σαν "Αρχές του Παρισιού" εγκρίθηκε από το Διεθνές Συνέδριο για τις Αρχές της Καταλογογράφησης το 1961. Ο στόχος τους να λειτουργήσουν σαν βάση για διεθνή τυποποίηση στην καταλογογράφηση έχει σίγουρα επιτευχθεί: οι περισσότεροι από τους κανόνες καταλογογράφησης που αναπτύχθηκαν έκτοτε παγκοσμίως, ακολούθησαν αυστηρά, ή τουλάχιστον σε μεγάλο βαθμό τις Αρχές του Παρισιού.

Περισσότερο από σαράντα χρόνια αργότερα, η ανάγκη για την ύπαρξη κοινά αποδεκτών διεθνών αρχών καταλογογράφησης έχει γίνει ακόμη μεγαλύτερη, καθώς οι καταλογογράφοι και οι χρήστες χρησιμοποιούν τους Αυτοματοποιημένους Καταλόγους (OPACs) σε όλο τον κόσμο.

Τώρα, στις αρχές του 21^{ου} αιώνα, καταβάλλεται προσπάθεια από την IFLA να προσαρμόσει τις Αρχές του Παρισιού στα νέα δεδομένα ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν σε ηλεκτρονικούς καταλόγους βιβλιοθηκών. Πρώτιστος στόχος είναι η διευκόλυνση των χρηστών που χρησιμοποιούν αυτούς τους καταλόγους.

Αυτές οι νέες αρχές αντικαθιστούν και διευρύνουν τις "Αρχές του Παρισιού" καλύπτοντας πλέον όχι μόνο το έντυπο, αλλά κάθε είδους υλικό. Επίσης καλύπτουν όχι μόνο την επιλογή και μορφή της αναγραφής αλλά και την εμφάνιση των βιβλιογραφικών και καθιερωμένων εγγραφών που χρησιμοποιούνται στους καταλόγους των βιβλιοθηκών.

Οι ακόλουθες αρχές καλύπτουν τα εξής:

1. Πεδίο εφαρμογής
2. Στοιχεία, ιδιότητες, και σχέσεις
3. Λειτουργίες του καταλόγου
4. Βιβλιογραφική περιγραφή
5. Σημεία πρόσβασης
6. Καθιερωμένες εγγραφές ή εγγραφές καθιερωμένων επικεφαλίδων
7. Δυνατότητες αναζήτησης

Οι νέες αρχές στηρίζονται στην παγκόσμια καταλογογραφική παράδοση¹ καθώς επίσης στα εννοιολογικά πρότυπα που συναντούνται στα τεκμήρια της IFLA *Functional Requirements for Bibliographic Records* (FRBR) και *Functional Requirements and Numbering for Authority Records* (FRANAR), τα οποία επεκτείνουν τις Αρχές του Παρισιού στον χώρο της θεματικής καταλογογράφησης.

Ελπίζεται ότι αυτές οι αρχές θα ενισχύσουν τη διεθνή ανταλλαγή βιβλιογραφικών και καθιερωμένων δεδομένων διεθνώς και ότι θα καθοδηγήσουν εκείνους που δημιουργούν τους κανόνες καταλογογράφησης στην προσπάθειά τους για την ανάπτυξη ενός διεθνούς κώδικα καταλογογράφησης.

¹ Cutter, Charles A.: Rules for a dictionary catalog. 4th ed., rewritten. Washington, D.C.: Government Printing office. 1904,

Ranganathan, S.R.: Heading and canons. Madras [India]: S. Viswanathan, 1955, και
Lubetzky, Seymour. Principles of Cataloging. Final Report. Phase I: Descriptive Cataloging. Los Angeles, Calif.: University of California, Institute of Library Research, 1969.

ΔΗΛΩΣΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

1. Πεδίο Εφαρμογής

Οι αρχές που αναφέρονται εδώ έχουν σα στόχο να κατευθύνουν την ανάπτυξη κωδίκων καταλογογράφησης. Έχουν εφαρμογή σε βιβλιογραφικές και καθιερωμένες εγγραφές και σε υπάρχοντες κατάλογους βιβλιοθηκών. Οι αρχές μπορούν επίσης να εφαρμοστούν σε βιβλιογραφίες και αρχεία δεδομένων που δημιουργούνται από βιβλιοθήκες, αρχεία, μουσεία, και άλλα κέντρα πληροφόρησης.

Αποβλέπουν σε μια συνεπή προσέγγιση στην περιγραφική και θεματική καταλογογράφηση όλων των ειδών βιβλιογραφικού υλικού.

Πρώτιστο μέλημα στη δημιουργία κωδίκων καταλογογράφησης πρέπει να είναι η διευκόλυνση των χρηστών του καταλόγου.

2. Στοιχεία, ιδιότητες και σχέσεις

2.1. Στοιχεία βιβλιογραφικών εγγραφών

Για τη δημιουργία βιβλιογραφικών εγγραφών πρέπει να εξετάζονται τα παρακάτω στοιχεία, τα οποία καλύπτουν δημιουργίες πνευματικής ή καλλιτεχνικής φύσεως:

Έργο
Έκφραση
Φυσικό αντικείμενο
Βιβλιογραφική μονάδα²

2.1.1. Οι βιβλιογραφικές εγγραφές πρέπει κατά κανόνα να απεικονίζουν το φυσικό αντικείμενο. Αυτό το φυσικό αντικείμενο μπορεί να είναι μια συλλογή έργων, ένα μεμονωμένο έργο ή ένα συστατικό μέρος ενός έργου.

Το φυσικό αντικείμενο μπορεί να εμφανίζεται σε μια ή περισσότερες φυσικές βιβλιογραφικές μονάδες.

Γενικά, για κάθε φυσική μορφή (φυσικό αντικείμενο) πρέπει να δημιουργείται ξεχωριστή βιβλιογραφική εγγραφή.

2.2. Στοιχεία στις καθιερωμένες εγγραφές

Οι καθιερωμένες εγγραφές πρέπει να τεκμηριώνουν ελεγχόμενες μορφές ονομάτων τουλάχιστον για πρόσωπα, οικογένειες, συλλογικά όργανα³, και θέματα. Στοιχεία που χρησιμεύουν ως θέματα έργων είναι:

Έργο
Έκφραση
Φυσικό αντικείμενο
Βιβλιογραφική μονάδα
Πρόσωπο
Οικογένεια
Συλλογικό όργανο
Έννοια
Αντικείμενο
Γεγονός
Τόπος⁴

² Έργο, έκφραση, φυσικό αντικείμενο, και βιβλιογραφική μονάδα είναι το Group 1 όπως περιγράφεται στο μοντέλο FRBR/FRANAR.

³ Πρόσωπο, οικογένεια, και συλλογικό όργανο είναι το Group 2 όπως περιγράφεται στο μοντέλο FRBR/FRANAR.

⁴ Έννοια Concept, αντικείμενο object, γεγονός event, και τόπος (place) είναι το Group 3 όπως περιγράφεται στο μοντέλο FRBR/FRANAR. [Σημείωση: Επιπλέον οντότητες μπορούν να αναγνωρισθούν στο μέλλον όπως είναι τα κατατεθέν σήματα της FRANAR, Ταυτοποιήσεις, κλπ. (ενημερωθείτε όταν η έκθεση του FRANAR είναι τελική)].

2.3. Ιδιότητες

Οι ιδιότητες που προσδιορίζουν κάθε στοιχείο πρέπει χρησιμοποιούνται σαν στοιχεία δεδομένων στις βιβλιογραφικές και καθιερωμένες εγγραφές.

2.4. Σχέσεις

Οι βιβλιογραφικά σημαντικές σχέσεις μεταξύ των στοιχείων πρέπει να προσδιορίζονται μέσω του καταλόγου.

3. Λειτουργίες του καταλόγου

Οι λειτουργίες του καταλόγου πρέπει να επιτρέπουν στο χρήστη⁵ :

3.1. να **βρίσκει** βιβλιογραφικές πηγές σε μια συλλογή (πραγματική ή εικονική) σαν αποτέλεσμα αναζήτησης χρησιμοποιώντας ιδιότητες ή σχέσεις των πηγών:

3.1.1. να **εντοπίζει** μια συγκεκριμένη πηγή

3.1.2. να **εντοπίζει** ομάδες πηγών που να αντιπροσωπεύουν

- όλες τις πηγές που ανήκουν στο ίδιο έργο
- όλες τις πηγές που ανήκουν στην ίδια έκφραση
- όλες τις πηγές που ανήκουν στο ίδιο φυσικό αντικείμενο
- όλα τα έργα και εκφράσεις ενός συγκεκριμένου προσώπου, οικογένειας, ή συλλογικού οργάνου
- όλες τις πηγές για σε ένα συγκεκριμένο θέμα
- όλες τις πηγές που καθορίζονται από άλλα κριτήρια (όπως γλώσσα, χώρα δημοσίευσης, ημερομηνία δημοσίευσης, φυσική μορφή, κ.τ.λ.) συνήθως με τη μορφή δευτερεύοντα περιορισμού σε ένα αποτέλεσμα αναζήτησης.

Αναγνωρίζεται ότι, λόγω οικονομικών περιορισμών, μερικοί κατάλογοι βιβλιοθηκών θα παρουσιάζουν έλλειψη βιβλιογραφικών εγγραφών για μέρη έργων ή μεμονωμένα έργα που συμπεριλαμβάνονται σε άλλα έργα..

3.2. να **προσδιορίσει την ταυτότητα** μιας βιβλιογραφικής πηγής ή οργανισμού (δηλαδή να επιβεβαιώσει ότι το στοιχείο που περιγράφεται σε μια εγγραφή αντιστοιχεί στο επιδιωκόμενο ή να διακρίνει μεταξύ δύο ή περισσότερων στοιχείων με παρόμοια χαρακτηριστικά).

3.3. να **επιλέξει** μια βιβλιογραφική πηγή που είναι κατάλληλη για τις ανάγκες του χρήστη (δηλαδή να επιλέξει μια πηγή που ικανοποιεί τις απαιτήσεις του χρήστη όσον αφορά στο περιεχόμενο, φυσική μορφή, κ.τ.λ. ή να απορρίψει μια πηγή ως ακατάλληλη για τις ανάγκες του χρήστη).

3.4. να **αποκτήσει** ή να **έχει** πρόσβαση σε μία βιβλιογραφική μονάδα που περιγράφεται (δηλαδή να παρέχει πληροφορίες που να επιτρέπουν στο χρήστη να αποκτήσει ένα τεκμήριο μέσω αγοράς, δανεισμού, κ.τ.λ. ή να αποκτήσει πρόσβαση σε ένα τεκμήριο μέσω ηλεκτρονικής σύνδεσης σε μια μακρινή πηγή)· ή να αποκτήσει ή να λάβει μια καθιερωμένη ή βιβλιογραφική εγγραφή.

3.5. να **χρησιμοποιήσει** έναν κατάλογο (δηλαδή μέσω της λογικής οργάνωσης των βιβλιογραφικών πληροφοριών και παρουσίασης ξεκάθαρα τρόπου μετακίνησης μέσα σε

⁵ 3.1-3.5 βασισμένο στο: Svenonius, Elaine. The Intellectual Foundation of Information Organization. Cambridge, MA: MIT Press, 2000. ISBN 0-262-19433-3.

αυτόν, συμπεριλαμβανομένης της παρουσίασης των σχέσεων μεταξύ έργων, εκφράσεων, φυσικών αντικειμένων και βιβλιογραφικών μονάδων).

4. Βιβλιογραφική περιγραφή

- 4.1. Το περιγραφικό μέρος της βιβλιογραφικής εγγραφής πρέπει να βασίζεται σε ένα διεθνώς συμφωνηθέν πρότυπο⁶.
- 4.2. Περιγραφές μπορούν να γίνουν σε διάφορα **επίπεδα πληρότητας**, ανάλογα με το σκοπό του καταλόγου ή του βιβλιογραφικού αρχείου.

5. Σημεία πρόσβασης

5.1. Γενικά

Τα σημεία πρόσβασης για την ανάκτηση βιβλιογραφικών και καθιερωμένων εγγραφών πρέπει να έχουν διαμορφωθεί σύμφωνα με τις Γενικές Αρχές (βλ. 1. Πεδίο Εφαρμογής). Μπορεί να είναι ελεγχόμενα ή μη ελεγχόμενα.

Τα μη ελεγχόμενα σημεία πρόσβασης μπορούν να περιλάβουν στοιχεία όπως ο τίτλος με τη μορφή που συναντάται σε ένα τεκμήριο ή λέξεις κλειδιά που προστίθενται ή που βρίσκονται σε οποιοδήποτε σημείο μιας βιβλιογραφικής εγγραφής.

Τα ελεγχόμενα σημεία πρόσβασης παρέχουν τη συνέπεια που απαιτείται για τον εντοπισμό συνόλου πηγών και πρέπει να έχουν δημιουργηθεί ακολουθώντας κάποιο πρότυπο. Αυτές οι τυποποιημένες μορφές (που ονομάζονται επίσης και «καθιερωμένες επικεφαλίδες») πρέπει να καταγράφονται στις καθιερωμένες εγγραφές μαζί με τις διαφορετικές μορφές τους, που χρησιμοποιούνται σαν παραπομπές.

5.1.1. Επιλογή σημείων πρόσβασης

- 5.1.1.1. Σαν σημεία πρόσβασης σε μια **βιβλιογραφική εγγραφή** περιλαμβάνονται οι τίτλοι έργων και εκφράσεων (ελεγχόμενοι) και οι τίτλοι φυσικών αντικειμένων (συνήθως μη ελεγχόμενοι) και οι ελεγχόμενες μορφές ονομάτων των δημιουργών των έργων.

Στην περίπτωση που δημιουργοί είναι συλλογικά όργανα, αυτό περιορίζεται σε έργα που από τη φύση τους είναι έκφραση της συλλογικής σκέψης ή δραστηριότητας του συλλογικού οργάνου, έστω και αν υπογράφεται από ένα πρόσωπο υπό την ιδιότητα του αξιωματούχου ή υπαλλήλου του συλλογικού οργάνου, ή εάν ο τίτλος και η φύση του έργου υποδηλώνει σαφώς ότι το συλλογικό όργανο είναι υπεύθυνο για το περιεχόμενο του έργου.

Επιπλέον, παρέχει σημεία πρόσβασης στις βιβλιογραφικές εγγραφές για τις ελεγχόμενες μορφές ονομάτων άλλων προσώπων, οικογενειακών ονομάτων, συλλογικών οργάνων, και θεμάτων που κρίνονται να είναι απαραίτητα για τον εντοπισμό, ταύτιση και επιλογή της βιβλιογραφικής πηγής που περιγράφεται.

⁶ Για την βιβλιοθηκονομική κοινότητα αυτό θα είναι το ISBD (*International Standard Bibliographic Descriptions*).

5.1.1.2. Περιέχει σαν σημεία πρόσβασης σε μια **εγγραφή καθιερωμένης επικεφαλίδας**, την καθιερωμένη μορφή ονόματος, καθώς επίσης τις διαφορετικές μορφές του ονόματος. Πρόσθετη πρόσβαση μπορεί να γίνεται και μέσω σχετικών ονομάτων.

5.1.2. Καθιερωμένες επικεφαλίδες

Οι καθιερωμένες επικεφαλίδες για ένα στοιχείο πρέπει να είναι το όνομα που ταυτίζει το στοιχείο με ένα σταθερό τρόπο, είτε όπως βρίσκεται κυρίαρχα σε τεκμήρια είτε σαν ένα κοινά αποδεκτό όνομα που είναι κατάλληλο για τους χρήστες του καταλόγου (δηλ. “συμβατικό όνομα”).

Πρέπει να προστίθενται επιπλέον χαρακτηριστικά ταύτισης, αν είναι απαραίτητο, για να διακρίνεται το στοιχείο από άλλα με το ίδιο όνομα.

5.1.3. Γλώσσα

Στην περίπτωση που τα ονόματα εμφανίζονται σε διάφορες γλώσσες, πρέπει να προτιμάται η επικεφαλίδα όπως βρίσκεται στο τεκμήριο στην πρωτότυπη γλώσσα και γραφή. Όμως, εάν η πρωτότυπη γλώσσα και γραφή κανονικά δεν χρησιμοποιείται στον κατάλογο, η επικεφαλίδα μπορεί να βασίζεται στη μορφή που εμφανίζεται σε τεκμήρια ή παραπομπές που ταιριάζουν καλύτερα στους χρήστες του καταλόγου.

Πρόσβαση πρέπει να παρέχεται στην πρωτότυπη γλώσσα και γραφή όποτε αυτό είναι δυνατόν, είτε μέσω της καθιερωμένης επικεφαλίδας είτε μέσω μιας παραπομπής. Αν πρέπει να γίνουν μεταγραφές, πρέπει να ακολουθείται ένα διεθνές πρότυπο για τη μετατροπή της γραφής.

5.2. Μορφές ονομάτων προσώπων

5.2.1. Όταν το όνομα ενός προσώπου αποτελείται από πολλές λέξεις, η επιλογή της λέξης αναγραφής πρέπει να καθορίζεται από τη χώρα υπηκοότητας του, ή

5.2.2. όταν η χώρα της υπηκοότητας δεν μπορεί να καθοριστεί, από τη χρήση του ονόματος στη χώρα στην οποία συνήθως κατοικεί, ή

5.2.3. αν δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί η χώρα στην οποία κατοικεί το πρόσωπο, η επιλογή της λέξης αναγραφής πρέπει να καθορίζεται από τη γλώσσα που το πρόσωπο συνήθως χρησιμοποιεί, όπως βρίσκεται στα τεκμήρια ή σε γενικές πληροφοριακές πηγές.

5.3. Μορφές οικογενειακών ονομάτων

5.3.1. Όταν το οικογενειακό όνομα αποτελείται από πολλές λέξεις, η επιλογή της λέξης αναγραφής πρέπει να καθορίζεται από τη χώρα με την οποία η οικογένεια συνδέεται περισσότερο, ή

5.3.2. αν δεν είναι δυνατόν να καθοριστεί η χώρα με την οποία συνδέεται περισσότερο η οικογένεια, η επιλογή της λέξης αναγραφής πρέπει να καθοριστεί από τη χρήση της γλώσσας που η οικογένεια συνήθως χρησιμοποιεί, όπως βρίσκεται στα τεκμήρια ή σε γενικές πληροφοριακές πηγές.

5.4. Μορφές ονομάτων συλλογικών οργάνων

5.4.1. Για διοικητικές αρμοδιότητες, η καθιερωμένη επικεφαλίδα πρέπει να περιλαμβάνει την τρέχουσα μορφή του ονόματος της εν λόγω περιοχής, στη γλώσσα και τη γραφή που ταιριάζει περισσότερο στις ανάγκες των χρηστών του καταλόγου.

5.4.2. Αν το συλλογικό όργανο έχει χρησιμοποιήσει, σε διαδοχικές περιόδους διαφορετικά ονόματα, τα οποία δεν μπορούν να θεωρηθούν σαν δευτερεύουσες παραλλαγές ενός ονόματος, κάθε σημαντική αλλαγή του ονόματος πρέπει να θεωρείται σαν νέο στοιχείο και η αντίστοιχη εγγραφή καθιερωμένης επικεφαλίδας για κάθε στοιχείο πρέπει να συνδέεται με παραπομπές «Βλέπε Επίσης» (προηγούμενη/επόμενη).

5.5. Μορφές ομοιόμορφων τίτλων

Ένας ομοιόμορφος τίτλος μπορεί να είναι ένας τίτλος που μπορεί να σταθεί μόνος του ή ένας συνδυασμός όνομα /τίτλος ή ένας τίτλος που προσδιορίζεται με την προσθήκη στοιχείων ταύτισης, όπως ένα συλλογικό όνομα, ένας τόπος, γλώσσα, χρονολογία, κ.τ.λ..

5.5.1. Ο ομοιόμορφος τίτλος πρέπει να είναι ο πρωτότυπος τίτλος ή ο τίτλος ο οποίος συναντάται συχνότερα σε τεκμήρια του έργου. Σε κάποιες προκαθορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να προτιμηθεί σαν βάση για την καθιερωμένη εγγραφή ένας τίτλος που χρησιμοποιείται συχνά στη γλώσσα και τη γραφή του καταλόγου, αντί του πρωτότυπου τίτλου.

6. Εγγραφές καθιερωμένων τύπων

6.1. Οι εγγραφές καθιερωμένων τύπων πρέπει να δημιουργούνται για να υπάρχει έλεγχος στις καθιερωμένες μορφές ονομάτων και παραπομπών που χρησιμοποιούνται σαν σημεία πρόσβασης για τέτοιου είδους στοιχεία όπως πρόσωπα, οικογένειες, συλλογικά όργανα, έργα, εκφράσεις, τεκμήρια, φυσικά αντικείμενα, έννοιες, αντικείμενα, γεγονότα, και τόποι.

6.2. Αν ένα πρόσωπο, οικογένεια, ή συλλογικό όργανο χρησιμοποιεί διάφορα ονόματα ή διάφορες μορφές ονομάτων, πρέπει να επιλεγεί ένα όνομα ή μια μορφή ονόματος σαν καθιερωμένη επικεφαλίδα για κάθε διαφορετικό πρόσωπο. Αν υπάρχουν διαφορετικοί τίτλοι για ένα έργο, πρέπει να επιλεγεί ένας τίτλος σαν ομοιόμορφος τίτλος.

7. Αρχές για τις δυνατότητες αναζήτησης

7.1. Αναζήτηση και ανάκτηση

Σημεία πρόσβασης είναι τα στοιχεία των βιβλιογραφικών εγγραφών που παρέχουν 1) αξιόπιστη ανάκτηση βιβλιογραφικών και καθιερωμένων εγγραφών και των σχετικών με αυτές βιβλιογραφικών πηγών και 2) περιορίζουν τα αποτελέσματα της αναζήτησης.

7.1.1. Μέσα αναζήτησης

Τα ονόματα, οι τίτλοι, και τα θέματα πρέπει να είναι αναζητήσιμα και ανακτήσιμα με οποιοδήποτε μέσον διατίθεται από τον κατάλογο της βιβλιοθήκης ή το βιβλιογραφικό αρχείο, για παράδειγμα με πλήρεις μορφές ονομάτων, με λέξεις-κλειδιά, με φράσεις, με αποκοπή, κ.τ.λ..

7.1.2. Απαραίτητα σημεία πρόσβασης είναι αυτά που βασίζονται στις κύριες ιδιότητες και σχέσεις κάθε στοιχείου στη βιβλιογραφική ή καθιερωμένη εγγραφή.

7.1.2.1. Στα απαραίτητα σημεία πρόσβασης για τις βιβλιογραφικές εγγραφές περιλαμβάνονται:

- το όνομα του δημιουργού ή το όνομα του πρώτου δημιουργού όταν αναφέρονται περισσότεροι από ένας
- ο κύριος τίτλος ή ο τίτλος που έχει αποδοθεί στο φυσικό αντικείμενο
- το έτος/η δημοσίευσης ή έκδοσης
- ο ομοιόμορφος τίτλος του έργου
- θεματικές επικεφαλίδες και θεματικοί όροι
- ταξινομικοί αριθμοί
- σταθεροί, μοναδικά αναγνωριστικά στοιχεία, και «λέξεις κλειδιά» για το περιγραφόμενο στοιχείο.

7.1.2.2. Στα απαραίτητα σημεία πρόσβασης για τις εγγραφές καθιερωμένων επικεφαλίδων περιλαμβάνονται:

- το καθιερωμένο όνομα ή τίτλος του στοιχείου
- διαφορετικές μορφές του ονόματος ή του τίτλου του στοιχείου.

7.1.3. Πρόσθετα σημεία πρόσβασης

Χαρακτηριστικά από άλλες περιοχές της βιβλιογραφικής περιγραφής ή της καθιερωμένης εγγραφής μπορούν να χρησιμεύσουν σαν προαιρετικά σημεία πρόσβασης ή σαν μέσα φιλτραρίσματος ή περιορισμού της έρευνας όταν ανακτάται μεγάλος αριθμός εγγραφών. Τέτοιες ιδιότητες σε βιβλιογραφικές εγγραφές περιλαμβάνουν , αλλά δεν περιορίζονται σε :

- ονόματα επί πλέον δημιουργών πλην του πρώτου
- ονόματα εκτελεστών / ερμηνευτών ή προσώπων, οικογενειών, ή συλλογικών οργάνων σε ρόλους διαφορετικούς από εκείνον του δημιουργού
- παράλληλοι τίτλοι, υπότιτλοι κ.τ.λ.
- ομοιόμορφος τίτλος σειράς
- προσδιοριστικά βιβλιογραφικών εγγραφών
- γλώσσα
- χώρα δημοσίευσης
- κατηγορία υλικού

Τέτοιες ιδιότητες σε καθιερωμένες εγγραφές περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται σε:

- ονόματα ή τίτλους σχετικών στοιχείων
- προσδιοριστικά καθιερωμένων εγγραφών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στόχοι για τη Δημιουργία Κωδίκων Καταλογογράφησης

Υπάρχουν διάφοροι στόχοι που οδηγούν στη δημιουργία κωδίκων καταλογογράφησης⁷. Ο βασικότερος είναι η διευκόλυνση του χρήστη.

- * *Διευκόλυνση του χρήστη* του καταλόγου. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται για τη δημιουργία των περιγραφών και των ελεγχόμενων μορφών ονομάτων για πρόσβαση πρέπει να γίνονται λαμβάνοντας υπόψη τον χρήστη.
 - * *Κοινή χρήση*. Το προκαθορισμένο λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται στις περιγραφές και στην πρόσβαση πρέπει να συμφωνεί με αυτό της πλειοψηφίας των χρηστών.
 - * *Αντιπροσώπηση*. Τα στοιχεία στις περιγραφές και στις ελεγχόμενες μορφές ονομάτων για την πρόσβαση πρέπει να βασίζονται στον τρόπο που ένα στοιχείο αυτοπεριγράφεται.
 - * *Ακρίβεια*. Το στοιχείο που περιγράφεται πρέπει να απεικονίζεται πιστά.
 - * *Επάρκεια και αναγκαιότητα*. Στις περιγραφές και στις ελεγχόμενες μορφές ονομάτων για την πρόσβαση, πρέπει να περιλαμβάνονται μόνο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των χρηστών και είναι απαραίτητα για να προσδιορίσουν μοναδικά ένα στοιχείο.
 - * *Σημασία*. Τα στοιχεία πρέπει να είναι βιβλιογραφικά σημαντικά.
 - * *Οικονομία*. Όταν υπάρχουν εναλλακτικοί τρόποι για να επιτευχθεί ένας στόχος, πρέπει να προτιμάται ο πιο οικονομικός (δηλ., το χαμηλότερο κόστος ή η απλούστερη προσέγγιση).
 - * *Τυποποίηση*. Οι περιγραφές και η δημιουργία σημείων πρόσβασης πρέπει να είναι τυποποιημένες στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό και επίπεδο. Αυτό επιτρέπει μεγαλύτερη συνέπεια, η οποία με τη σειρά της αυξάνει τη δυνατότητα για ανταλλαγή βιβλιογραφικών και καθιερωμένων εγγραφών.
 - * *Ενοποίηση*. Οι περιγραφές για όλους τους τύπους υλικού και τις ελεγχόμενες μορφές ονομάτων των στοιχείων πρέπει να βασίζονται σε ένα κοινό σύνολο κανόνων, στο μέτρο του δυνατού.
- Οι κανόνες σε έναν κώδικα καταλογογράφησης πρέπει να είναι
- * *Υποστηρίξιμοι και όχι αυθαίρετοι*.

Αναγνωρίζεται ότι σε ορισμένες περιπτώσεις αυτοί οι στόχοι μπορούν να έρθουν σε σύγκρουση ο ένας με τον άλλον και τότε πρέπει να δοθεί μια αιτιολογημένη πρακτική λύση.

[Όσον αφορά τους θησαυρούς θεμάτων, υπάρχουν άλλοι στόχοι που ισχύουν αλλά δεν συμπεριλαμβάνονται ακόμα σε αυτή τη δήλωση.]

⁷ Βασισμένο στην βιβλιοθηκονομική βιβλιογραφία, και ειδικότερα αυτή των Ranganathan και Leibniz όπως περιγράφονται στο “Svenonius, E. *The Intellectual Foundation of Information Organization*. Cambridge, Mass.: MIT Press, 2000, p. 68”.